

Tệp ghi **Huy Phóng**

'Đm dài n c th m non xa,

Bt đầu thân ph n con ra th này.'

(Truy n Kiu)

Ký gi và nhà bình luận Nguyễn Văn Khanh trong một buổi chuyên viết về chuyên đi làm phóng
sở Thủ Văn Hội Báo Kinh của ông, vừa đăng trên nhật báo người Việt và một người con gái Việt
Nam đi lấy chồng và đang lưu lạc ở Trung Quốc. Khi được hỏi bây giờ cô làm nghề gì, câu trả
lời của cô là: 'Đ, em đi khách!' Thân phận của những người con gái phải bỏ ra đi kiếm sống
hay sống phải đi ăn vào sống phải 'làm việc khắp người ta', tất cả lý do đều do nỗi cha mẹ. 'Em
ở quê, nhà nghèo, cha mẹ chỉ ăn từng bữa một, trong khi xóm Đài Loan, xóm Trung
Quốc thay phiên nhau mọc lên vì tiền của những cô dâu gái và giúp gia đình. Tôi nghe cha mẹ,

em chấp nhận lấy chồng ngoài, chính cha em đưa em lên

Saigon

gặp môi giới ở đâu.

Ngồi

xe

lên Saigon em cũng lo, không biết cuộc đời mình rồi sẽ ra sao? Em chỉ biết nếu may mắn được
chồng thì sống sẽ có tiền gửi và giúp cha mẹ bớt khổ... 'Như hàng nghìn thiêu nạn khác ở
Việt Nam, các cô bị cướp tuốt thanh xuân, bị làng bán xóm ra đi, thì nhấc bán thân bằng cách này
hay cách khác, chỉ vì ... cha mẹ. Bây giờ cô không còn là cô dâu...

Trung Quốc mà trở thành cô gái làng chơi.

Cô nuốt nỗi thù ghét, xui hờ nói dối với cha mẹ là có một trăm đồng tiền cho cha mẹ
an

lòng, sống sống sống tiền cô gái và không may mắn thì xót xa.

Trong một cuốn phim tài liệu nói về nỗi đau của các em gái và thành niên tại một làng Việt Nam
ở Kampuchea bị bán vào các trại điếm, tất cả các em bé tại trại này đều đã trải qua những câu
hỏi của phóng viên rằng vì các em thấy hoàn cảnh gia đình quá nghèo khổ nên đã tự nguyện hy
sinh thân xác mình, để giúp cha mẹ. Những em bé khác ở Việt Nam, thay vì bị cướp đoạt

Cha mẹ tôi nay

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Hai, 06 Tháng 10 Năm 2008 12:53

trở ng, phôi b h c lang thang trên nh ng bãi rác quê nhà, v i m t cái bao ny lông và cây que g p trong tay, cũng nói r ng các em mu n giúp cha m vì gia đình quá nghèo, làm ăn v t v mà không có mi ng ăn. C nh ng cô thi u n làm ngh massage, bán quán r u, cà phê hay làm gái đi m . Vi t Nam đ u nói đ n ch Hi u là ph i đ n thân vào nh ng ngh này đ có th ki m đ c đ ng ti n đ đ n cho cha m .

B ng cách này hay cách khác, nh ng đ a con đã th c hi n ch Hi u b ng cách hy sinh thú vui, quên đi cu c s ng riêng t . K c cu c đ i c a mình đ đ i l y đ ng ti n, hy v ng giúp đ cho cha m trong hoàn c nh khó khăn, túng thi u, Nh ng đ đây nhi u khi không ch nh ng giúp cha m thoát c nh ngheo nàn, mà còn mu n cha m 'n mà n m t' v i làng trên xóm đ i. Bây gi đ mi n Tây, có nh ng cù lao mang tên cù lao Đài Loan, nh ng xóm đ c gi là xóm Đ i Hàn, xóm Trung Qu c m c lên gi a nh ng khung c nh nghèo nàn c h u c a quê h ng. Quang c nh này làm xao xuy n t m lòng c a nh ng cô gái nhà nghèo, vì sao cha m ng i khác trong làng có nhà c a khang trang, mà gia đình mình thì v n nghèo kh , cũng t m thân n , ng i thì đ i l y đ c giàu sang mà mình thì ch Hi u ch a tr n i. Trong thân ph n nghèo khó c a đ t n c trong th i bu i này, sao con cái h t lòng hy sinh cho ch Hi u đ n t n cùng. So ch hi u c a con cái Vi t Nam bên quê nhà v i chuy n 'nh th p t hi u' trong c v n ch là nh ng chuy n k nh nh t, t m th ng.

Ph n làm con thì nh v y, nh ng lòng cha m ra sao?

Trong khi con gái c a h đang bán thân trên đ t khách mà nói đ i v i cha m là mình đang có m t t m ch ng t t , thì ng i cha có th h t xây nhà l i mua xe đ i m i, m i chi u ng i quán nh u v i b n bè b ng ti n 'con nh đ b n' m i gi v . Nh ng chuy n cha m bán con đ c xem nh 'chuy n th ng ngày đ huy n' t i Vi t Nam hi n nay, cái c nh cha m 'xách' con đem đ n ng i môi gi i đ tìm cách bán con đâu còn l lũng gì đ i m t m i ng i. Ngay trong câu chuy n tôi v a k h u b n đ c đ u bài, n n nhân đã không gi u gi m: 'Chính cha em đ a em lên Saigon g p môi gi i'.... Trong m t ngôi làng Vi t Nam trên đ t Bi n H , cha m đ i con lên tu i m i ba, m i b n là đem bán vào đ i m đ l y ti n v , h t đ a này đ n đ a khác nh nh ng l a gà v t nuôi trong v n nhà.

Theo ngu n tin c a VietNamNet, bà Nguy n Th Đ p An Giang đã đem con gái c a bà bán sang m t đ i m bên đ t Kampuchea . Hai năm sau cô gái con bà tr n v đ c, bà l i thân hành áp t i con gái tr l i giao t n tay tú bà. Con r c a bà Đ p cũng nh n tâm không kém, b t đ a con gái m i 14 tu i sang Kampuchea bán vào đ ng mãi dâm, khi ch ch a đòi ph i có m ru t đ ng ý h m i nh n, bà Đ p đã đ i n tho i v nhà gi con gái sang giao hàng, t c là cháu ngo i c a bà. H đã nh n kho ng 200 đôla và

Cha mẹ thì nay

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Hai, 06 Tháng 10 Năm 2008 12:53

\$100,000.00 VND.

Câu chuyện này chỉ

xảy ra đời ở thành phố Cần Thơ, Việt Nam, và chúng ta lên án

nhà cầm quyền bất nhân đã đưa xã hội đến chỗ không còn biết xấu hổ, liêm sỉ gây nên bao cảnh nhỡ lòng, xót xa.

Nhưng vì phía nào ngấm tâm cha mẹ, họ có thể dùng dụng cụ thế nào?

Cái món Luân Lý Giáo Khoa Thư ngày trước không nghe nói đến bọn phàm nhân của cha mẹ đời này con, khiến thế của người Việt bài này 'già người non đời' cũng chỉ biết rằng Đức Khổng Tử dạy phải kính yêu cha mẹ và người lớn trong nhà, cũng như người đời này ông Tử Dư: 'Mi bắt nhân và bắt hiếu, không như công cha mẹ bằng bố ba năm, mà muốn rút thì gian đàng ba năm xuống một năm', nhưng người không nghe đâu nói đến bọn phàm nhân của các bậc sinh thành. Chúng ta cũng biết công lao của mẹ mang chín tháng mười ngày, chín đời người, vất vả nuôi con khôn lớn thành người, hình như đó là bản năng, chứ không ai gọi là bản phận. Mẹ, bản phận và trách nhiệm của cha mẹ là nuôi dạy con cho đến tuổi mười tám, sau mười tám tuổi cha mẹ hết bản phận. Người Việt Nam vẫn đùm bọc con đến suốt đời, có vẻ có con rồi cũng còn chăm nom dạy dỗ, thậm chí có khi can thiệp vào đời sống riêng tư của con theo ý kiến của mình, kiểu 'cha mẹ đâu con người đó', hay 'mặc áo không qua khỏi đời', không hề nghĩ đến sự tự do của con, đến bao giờ mới hết lo lắng cho con... Nhưng cũng vì xã hội không có luật lệ bảo vệ trẻ con và thành niên, xã hội lại tỏ ra con người chỉ như một đứa trẻ nhũn nhũn bất cứ với phạm vi nào, sinh ra như người cha mẹ bất nhân và bất nhân đem con đi bán ra chợ đời như đem con heo, con vịt, một cá bán ra giá cả như thế.

Cha mẹ đời này ra ai mà không xót, nuôi con khôn lớn trong gia đình ai mà không thương, thương xót rồi thì không ai nghĩ đến con đời này tắm mẹ một, khi nào ngày xưa, mẹ gọi con thì muốn gọi con gọi, biết gia thế, dòng họ nên con vẫn làm dâu mà lòng còn đau như dao cắt, thế mà có người nên bán con hay xô đẩy con vào con đời này vô danh, xa gia đình hàng vạn dặm mà lại làm vui vì cảm được xếp tiền trong tay?

'Mẹ em thì yêu cha thì ham

Đưa cho con đời thì than mẹ lòng

Nói ra thì non đời non đời

Cha mẹ tôi nay

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Hai, 06 Tháng 10 Năm 2008 12:53

Ngủ m vào cay đắng lòng con đêm ngày'.

Chúng ta lên án ai, con nghèo đói, cha mẹ nhàn tâm, xã hội suy đồi hay nhà cầm quyền vô cảm, phôi tay? Ba mẹ tôi ba năm rưỡi, nhà cao tầng tiệp tíc xây lên cao, trà đình tửu điếm mọc ra như nấm, chôn ăn chi phát triển ngót trĩ, nhàn nhàn nhân phẩm con nghèo đói đầy đủ a xuồng thóp. Tôi thấm lòng căm nhàn ng bực cha mẹ 'bên t m n m, bên ráo con lẩn', tôi nhàn tình cảm thiêng liêng 'con họ ng c m tan tành', nay cu c đi đi phi lý ra sao đủ ngày nay có c nh cha ch con đi đón khách, m đ y vai con xô vào đi m, m t h t l ng tri, b h t tình cảm, còn thua loài thú v t. Nhàn ng ng i m này có nghe tiếng rên xi t c a nhàn ng đ a con v thành niên phôi đi khách m i ngày hàng ch c l n, nhàn ng ng i cha có con có h i tâm nghĩ đ n dòng l c a đ a con đi l y ch ng xa x đêm đêm th n th c, khi h c m trong tay nhàn ng đ ng ti n v y máu và đ m l .

Xã hội y trở thành vô tri, l nh lũng nh g đá, mang danh là ng i, nhàn ng h đã hành đ ng nh nhàn ng con b hung trong đ ng phân ng i. Ai là ng i đã t o ra nhàn ng th m c nh đó cho dân t c chúng ta?